

Ružička

♩=120

Za - sa - dil - som sko - ro na jar na zá - hra - de ru - žič -
 Sľú - bi - la si, keď roz - kvit - ne, že si dá - me hu - bič -

ku.

ku.

Tá ru - ža už pek - ne kvit - ne,

hu - bič - ku chcem za ňu hned'.

Ak si si to

roz - mys - le - la, daj mi rad - šej od - po - ved'.

2. Odpoviem ti, šuhaj milý, nebude ti po vôli.

Chod' a nájdi tvojho otca, či ti to on dovoľí.

[Ja sa bojím, čo sa stane, ak si dáme hubičku.

A ty pekne potichučky rozopneš mi sukničku.:]

3. Neboj sa ty, dievča zlaté, s otcom už som hovoril.

Včera večer, pri pálenke, tam mi všetko dovolil.

[Vybozkávať, aj vystískať, všetko s tebou robiť smiem,

no najradšej zo všetkého sukničku ti rozopnem.:]